

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

581. An dispensare possit in casibus, in quibus dispensat Episcopus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

Questio 578. An Vicarius Capitularis uti debet carceribus, alisque ministeriis Episcopi, an vero Capituli habentis alias suam jurisdictionem?

R Esp. Debet uti carceribus Episcopi, non Capituli. Sbroz, l.1.q.16.n.7. citans Pavin. tr. de potest. Capit. sede vac. p.2.q.10.n.9. quia est Vicarius episcopalis jurisdictionis deolutus ad Capitulum, & non est Vicarius jurisdictionis aliunde, etiam vivente Episcopo, competentis Capitulo.

Questio 579. Num Vicarius Capitularis possit sibi applicare penas seu multas pecuniarias?

R Esp. Negativè: Ex enim applicanda locis pii, ut expressè disposuit Trident. sess. 25. c. 3. ubi: ut licet eis (nempe Judicibus ecclesiasticis) procedere per multas pecuniarias, quia locis pii ibi existentibus eo ipso, quid exinde fuerint assignentur, ad quæ locum sit declaratio S. Congreg. apud Gallemart. Pena fori ecclesiastici pii locis sunt applicandæ. Nec valet consuetudo contraria, per quam pars penarum applicatur Vicario, vel Cameræ Apoliticæ, etiam in minima parte. Poterit proinde Vicarius Capitularis hujus decreti autoritate id statim exequi, neque poterit sibi aliquam portionem retinere sub prætextu salarii sui; nam illud consequi poterit in fructibus ecclesia vacantis. Ventrigl. tom. 2. annos. 15. §. 1. n. 25. citans Meroll. Theal. mor. tom. 3. d. 7. c. 7. n. 21.

Questio 580. Num Vicarius possit quoque penas, etiam ad quas quis damnatus à defuncto Episcopo, remittere, & à censuris absolvire.

I. **R** Esp. ad primum: Probabiliter potest remittere penas tam à seipso, quam à defuncto Episcopo, aut etiam à Capitulo sede vacante (spatio nimis illorum octo dierum, quo ante constitutionem Vicarii administrabat per seipsum) interrogata. Potest enim id ipsum probabilitas Capitulo, ut vidimus supra. Et sic quod penas ab Episcopo defuncto inflatas de Vicario Capitulari tñnt Ventrigl. loc. cit. n. 42. quāmvis iste videatur i respectu Vicarii requirere ad hoc specialem Capituli commissionem; dum ait: Capitulum, & ejus Vicarius ad id facultatem habens potest facere gratias, & remittere penas, etiam ad quas Episcopus præmortuo subditos condemnavit. Quā falso speciali commissione non videtur egere quoad remittendas penas, ad quas ipse ex generali commissione condemnavit, et si secus videatur quoad penas à Capitulo ipso inflatas.

2. **R** Esp. ad secundum, absolvere quoque potest Vicarius ab excommunicatione (idem est de aliis censuris) Fagu. in c. per vent. de sentent. excom. n. 16. citans gl. in cap. unic. de major. & obed. in 6. v. juris. (loquunt aures Fagu. in specie de absolutione ab excommunicatione canonis, sive ob percussionem clerici, si ea levius sit.) Sbroz. l.2. q. 172. nn. 4. citans Rebuff. in pr. tit. de devolut. n. 63. Pirh. ad lit. de off. Vicar. num. 78. ubi: Vicarius, sive is, quem Capitulum ut administratorem constituit, potest excommunicatos à jure, vel ab homine, v. g. ab Episcopo mortuo, vel ejus Vicario, vel Delegato sede Episcopali vacante absolvere, licet Episcopus possit, si vivere, nisi à sede Apostolica id fuerit ei interdictum, &c. Vide de hoc dicta supra de Capitulo; ea enim omnia poterit ejus Vicarius. Idque absque speciali ejus mandato: si

enim sine eo excommunicare potest, ut dictum paulò supra, potest etiam sine eo absolvere: excommunicatus enim ad suum excommunicatum remitti debet absolvendus ab eo. Sbroz. loc. cit. n. 1. juxta v. pastoralis. de off. ordinari. & ibi Felin. n. 9. sunt enim convertibilia condemnare & absolvere, ita ut, qui potest unum, possit & alterum. Sbroz. n. 2. citans Menoch. de arbitr. iudic. l. 1. q. 43. n. 3. & seq. & potestas data ad ligandum commissa quoque est ad solvendum. Innoc. in c. prudentiam. n. 9. de off. deleg. Abb. in c. nuper. de sent. excomm. v. excommunicatus, & alii apud Sbroz. cit. n. 2. quitamen hoc ipsum loc. cit. n. 14. limitat: ut si alicui, v. g. Vicario esset tantum fearentis excommunicationis delegata, tunc si excommunicavit, non potest absolvere, nisi hoc ipsum in commissione dicatur. Pro quo citat Borgal. tract. de irregul. & disp. p. 6. tit. de absolv. à major. excom. n. 29. De ceterò potest Vicarium absolvere ab excommunicatione, et si sacerdos non sit, ed quod hac absolutio, ut & ipsa excommunicatione sit actus jurisdictionis, habet Sbroz. loc. cit. n. 7. citans pro hoc Calder. in c. ab excommunicato. de rescript. n. 6. &c. quāmvis num. II. subiungat, Vicarium non sacerdotem honeste facturum, si committat absolutionem sacerdoti, qui simili à culpa seu peccatis, & ab excommunicatione absolvat. Pro quo citat Abb. in cit. c. ab excomm. n. 16. & Hostiens. ibid.

Questio 581. Vicarius Capitularis an dispensare possit in casibus, in quibus dispensat Episcopus?

I. **R** Esp. Poterit id utique, ubi Capitulum ei omnimodum authoritatem, etiam ad ea, quæ speciale mandatum requirunt, concessit; poterit enim tunc omnia exercere, & facere, quæ potest Capitulum ipsum, sive jurisdictionis sint necessaria, sive gratia. Ventrigl. cit. annos. 15. §. 2. num. 37. Jam vero Capitulum, ut vidimus supra, in casibus istis dispensare potest. Num vero dispensare sit ex illis, quæ requirunt speciale mandatum Episcopi respectu Vicarii sui, Capituli respectu Vicarii Capitularis, non convenit inter AA. Pro negativa sententia facit, quod dispensare sit jurisdictionis, ut Decius in c. at si clericis. & de adulteriis. de iudic. n. 22. Cardin. ibidem in 4. nov. quin &c., ut dictum supra, dispensare non sit actus mere voluntarius; cum sepe expediens sit, immo necessarium, dispensare cum subditis. Ea autem, quæ sunt jurisdictionis, possit Vicarius exercere sine speciali mandato, ut Federic. conf. 120. Felin. in c. etiam te. de rescript. n. 17. Abb. in c. quoniam. de off. deleg. & plures alii apud Sbroz. l.2. q. 35. n. 2. Et in specie de Vicario Capituli sede vacante, quod possit dispensare sine speciali mandato, tradit Rebuff. in pr. benef. tit. de devolut. num. 63. quem tamen inconstantia arguit Sbroz. loc. cit. n. 3. ex eo, quod tit. de form. Vicar. Arth. ch. n. 43. contrarium teneat de Vicario Episcopi. Quod num iuste faciat, non satis liquet, cum plurima sit, sed quæ speciali mandato egere Vicarius Episcopi, quām ad quæ eo egere Vicarius Capituliz plurāque sibi reservare polle videatur Episcopus, quām Capitulum; adeoque non sit in hoc omnimoda partas inter Vicarium Episcopi, & inter Vicarium Capituli. De ceterò pro affirmativa quoad Vicarium Episcopi, quod is egeat speciali mandato ad dispensandum, stant Sbroz. loc. cit. n. 3. & quos is citat Calder. vns. 1. tit. de off. Vicar. Felin. in c. at si clericis. n. 22. Cuch. Inß. Jur. Canon. de Vicar. Episc. num. 62. & 111. Borgal. de irreg. & dispens. c. fin. n. 22.

2. Quis & idem in specie de Vicario Capitulari tenet Sbroz. loc. cit. n. 6. citans pro hoc Pavlin. de potest. Capit. sed. vac. p. 2. q. 10. n. 17. Fundatum illius est, quod dispensatio habeat se in star restitutionis in integrum; restitutio autem in integrum non delegetur ex generali mandato juxta L. l. l. ff. de minor. Roland. cons. 2. in princ. vol. 2. qui dicat hanc esse communem opinionem. Item, quod in mandato generali Vicarius non veniant ea, quae sapient liberalitatem, ut Castren. cons. 248. Roland. loc. cit. quos citat Sbroz. adeo que nec dispensatio, utpote quae provenit ex speciali gratia & liberalitate. c. fin. de transact. Castren. loc. cit.

3. Sic itaque juxta hanc sententiam postremam non poterit dispensare Vicarius Capitularis in interstitiis sine speciali mandato Capituli, ut id docent Ventrigl. 10. 2. annot. 15. §. 1. n. 40. citans pro hoc Barbos. sum. Apost. decisi. v. Capit. sede vac. num. 14. Vulpe. in pr. c. 44. n. 14. Aldan. compend. can. resolut. tit. 3. n. 6. qui etiam referat sic decisum à S. Congr. E contra simpliciter & indifferenter hanc facultatem dispensandi in interstitiis spectare ad Vicarium Capitularem tradit Riccius. decis. 185. sub n. 2. apud Ventrigl. & Machadus apud Dian. p. 8. tr. 4. resol. 5.

3. Item juxta hanc sententiam non poterit Vicarius ille dispensare cum illegitimis ad Ordines minores, & simplex beneficium, nisi de speciali mandato Capituli, ut expressè docent Ventrigl. loc. cit. §. 2. n. 58. Dian. loc. cit. resol. 6. citans Meroll. Theol. mor. 10. 3. d. 7. c. 7. dub. 1. n. 34. Rodriq. in sum. tom. 1. c. 71. n. 5.

Quæstio 582. Quid possit Vicarius Capituli circa cognoscendas causas matrimoniales?

Resp. De causis matrimonialibus posse cognoscere Vicarium Capitularem habentem omnimodam autoritatem (intellige, à Capitulo) ait Ventrigl. cit. §. 2. n. 3. 8. citans præter alios Dianam ubi ante resol. 22. & Barbos. jur. eccl. 1. 1. c. 32. n. 102. ubi tamen illi nihil de Vicario Capitulari, sed solum Capitulo. Porro per omniam odatam autoritatem intelligere videtur ab solutam potestatem quoad omnia, quæ Capitulum committere potest; adeo que etiam ad ea, quæ speciale mandatum requirunt. De quo tamen merito dubitari potest; dum nimis cognitio illa causarum matrimonialium (etsi ut dictum supra, ex sint de arduis; cum in iis agatur de statu hominis. Sbroz. lib. 2. q. 44. n. 4. citans præter alios Menoch. de arbit. l. 2. cap. 205. n. 7. & quæ sunt ardua, non transeat alia in Vicarium, etiam cum amplissima facultate constitutum. Sbroz. loc. cit. n. 5. ex Federic. de Senis cons. 302. &c.) egerat speciali mandato, cum spectet ad jurisdictionem ordinariam, sicut ex illis, quæ frequentius in administratione Episcopatus occurront. Sic causas matrimoniales à Vicariis Episcoporum passim, ut videmus, cognosci comprehendique illas in generali mandato Vicariatus, expressè docet Cuchus Inst. de Episc. l. 2. tit. 6. n. 123. apud Sbrozium de off. Vicarii l. 2. q. 43. n. 4. qui & ipse hanc sententiam tenere haud obscurè dignoscitur, dum n. 5. de suo rationem hujus addit, dicens: nam ad cognoscendum causas matrimoniales duo in Judge reuiruntur, scilicet scientia Canonica, & quod habeat potestatem seu jurisdictionem

nem ordinariam, vel delegatam; Vicarius autem Episcopi hanc scientiam habere debet, & est Juxdex ordinarius; adeo que merito causas matrimoniales cognoscere potest. Quis & expressè hanc sententiam de Vicario Episcopi tenet idem Author l. 2. q. 44. n. 1. in fine, ubi pro hoc, quod iste Vicarius cognoscere possit, & terminare dictas causas sine speciali mandato Episcopi, citat Lambert. de jurep. l. 2. p. 3. q. 2. a. 3. Covar. l. 4. Epitom. c. 8. §. 12. n. 1. Præpos. & Abb. c. fin. de cognat. spirituali. &c. Ac denique hanc questionem concludit dicendo: ab hac sententia majorē numero authoritatum probata non recedo. Unde idipsum à fortiore dicendum videtur de Vicario Capitalati. Neque hic obstat, quod juxta Tridentinum dictum illarum causarum matrimonialium nullius alterius inferioris, quam Episcopi examini relinquatur: id enim, ut inquit Sbroz. cit. q. 43. n. 7. intelligendum non est de Vicariis, sed alii inferioribus Prelatis, juxta dicta à nobis supra, ubi an cognitione causarum illarum competit Capitulo. Vide plura etiam de his, ubi actum de Vicario generali Episcopi.

Quæstio 583. Num Vicarius Capituli per seipsum assistere possit matrimonio sine speciali mandato Capituli?

Resp. de hoc vix dubitari posse, idque etiam si Sacerdos non sit; cum exercet ordinariam & episcopalē jurisdictionem, potestque delegare cuique alteri Sacerdoti non minus, quam Vicarius Generalis Episcopi hanc potestatem assistendi, sicut Ordinarii & Parochus Parochorum. Et sic expressè tradit Dana p. 8. tr. 8. resol. 49. ubi: sub nomine Ordinarii, qui & assistere, & assistendi licentiam dare potest, in Trident. sess. 24. c. 1. comprehenditur Capitulum sede vacante, & ejus Vicarius. Citat pro hoc Gurrier. de matrim. c. 66. n. 5. & 13. Pontium l. 5. c. 10. n. 4. Boff. c. 4. §. 21. Idem expressè tener Ventrigl. loc. cit. n. 43.

Quæstio 584. Quid possit Vicarius Capituli circa cognoscendas causas civiles, vel etiam feudales?

1. **R**esp. ad primum: In generali commissione Vicariatus circa speciale mandatum cognoscere potest causas civiles. Sbroz. l. 2. q. 125. n. 1. loquens de Vicario Episcopi, ac citans Cardin. in Clem. l. n. 19. de off. Vicar. Bald. cons. 477. n. 6. Auffr. in addit. ad Tolosan. q. 148. Beroium. &c. Cum enim in Vicarium per commissionem officii Vicariatus generaliter ei factam transeat cognitione causarum. c. l. c. de off. Vicar. in 6. & ibi AA. cum ex eadem generali commissione Vicarius habeat administrationem in civilibus (quod non minus locum habet in Vicario Capituli, quam Episcopi) necessaria non est specialis concessionis quoad hoc expressio. Sbroz. loc. cit. n. 2. citans Rebuff. in pr. benef. tit. form. Vicar. Archep. n. 195. Quænam verò sint causæ civiles fori Episcopalis (& consequenter spectantes quoque ad Capitulum sede vacante, & cognoscenda per ejus Vicarium) recenset Cuch. in Inst. jur. can. de Episc. tit. 6. num. 122. apud Sbroz. loc. cit. n. 2.

2. **R**esp. ad secundum: Causas tamen feudorum